

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/373/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114231412
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114231412.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a. s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpený PERSPECTA Legal, s. r. o., Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: P., štátny občan SR, o zaplatenie 182,46 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 127,84 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 9,5 % ročne zo sumy 54,70 eur od 04.10.2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9,5 % ročne zo sumy 22,02 eur od 04.11.2011 do zaplatenia a
 - vo výške 9,25 % ročne zo sumy 51,12 eur od 04.12.2011 do zaplatenia,
- a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie sumy 54,80 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3,50 eur od 04.12.2011 do zaplatenia,
 - vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 04.01.2012 do zaplatenia a
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 47,80 eur od 04.12.2012 do zaplatenia.
- zamietá.

Odporcovi je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 7,17 eur titulom náhrady súdneho poplatku za návrh na začatie konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. bodu 4 Dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 ako Podnikom a odporcom ako Účastníkom dňa 17.06.2011 v znení: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eur.“ je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 19.09.2014 doručeným súdu dňa 26.09.2014 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 182,46 eur spolu s úrokmi z omeškania: vo výške 9,5 % ročne zo sumy 54,70 eur od 04.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 22,02 eur od 04.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 54,62 eur od 04.12.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 04.01.2012 do zaplatenia a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 47,80 eur od 04.12.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania titulom náhrady

súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur a titulom náhrady trov právneho zastúpenia v návrhu na začatie konania vyčíslených vo výške 63,12 eur.

Svoj návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tak, že dňa spoločnosť Slovak Telekom, a. s. so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „ST“) uzavrela s odporcom podľa ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. dňa 17.06.2011 zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb, program RELAX 60+ (120) a dňa 17.06.2011 dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívanie služby v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe zmluvy poskytoval ST odporcovi plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že odporca faktúry do dňa spísania návrhu neuhradil. Vzhľadom na to, že si odporca svoj zmluvný záväzok nesplnil, porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vystavené boli nasledovné faktúry: A. so splatnosťou dňa 03.10.2011 na sumu 54,70 eur, č. XXXXXXXXXXXX. so splatnosťou dňa 03.11.2011 na sumu 22,02 eur, č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 03.12.2011 na sumu 54,62 eur, č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 03.01.2012 na sumu 3,50 eur a č. XXXXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 03.12.2012 na sumu 47,80 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že ST a navrhovateľ uzavreli medzi sebou zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom navrhovateľa. Na základe uvedeného došlo zo strany ST k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči odporcovi. Navrhovateľ tak v ďalšom uviedol, že ST si svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúry. Keďže odporca zmluvu porušil tým, že faktúry nezaplatil, resp. nedobíjal si zmluvne dohodnutý kredit, v dôsledku čoho bol deaktivovaný, vznikol mu na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu. Okrem uvedených nárok si tak navrhovateľ uplatňoval aj nárok na úroky z omeškania.

Odporca sa k doručenému návrhu na začatie konania a jeho prílohám v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 19.12.2014, pričom miesto čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 12.12.2014.

Súd na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom prihliadol na skutočnosti známe mu zo svojej činnosti (§ 121 O.s.p.), vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník dňa 17.06.2011 uzavreli zmluvu o pripojení. Na základe predmetnej zmluvy navrhovateľ odporcovi odovzdal do užívania SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, prideliť k nej telefónne číslo XXXXXXXXXXXX a zaviazal sa aktivovať a poskytovať v zmluve špecifikované služby ako program služieb „Relax 60+(120)“. Odporca v zmluve vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete spoločnosti ST (ďalej len „VP“) a Osobitnými podmienkami služieb, ak ich ST vydal pre služby, ktoré požaduje aktivovať a Cenníkom služieb ST, ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť zmluvy zaviazal dodržiavať. Ďalej si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby ST a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, dodatkov k zmluve, VP a osobitných podmienok, najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 17.06.2011 zároveň dodatok k zmluve o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Relax 60+(120)“ vo vzťahu k vyššie uvedenej SIM karte, a to za aktivačný poplatok 3,32 eur a za zľavnený mesačný paušálny poplatok 11,90 eur, a to po dobu 24 mesiacov od uzavretia zmluvy, ďalej poskytovať vo vzťahu k vyššie uvedenej SIM karte dvojnásobný počet voľných minút pre aktivovaný program, a to po dobu 24 mesiacov od uzavretia zmluvy a napokon aktivovať a poskytovať vo vzťahu k vyššie uvedenej SIM karte balíček služieb „Viac SMS“ (zahrňujúci 50 SMS správ do všetkých sietí v SR) a zároveň mu poskytnúť 100 %-nú zľavu z mesačného paušálneho poplatku, a to po dobu 24 mesiacov od uzavretia zmluvy (doba viazanosti). [bod 1 písm. a), c), d) a e) dodatku] Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb a týmto dodatkom [bod 1 písm. b) dodatku]. Súčasne

sa odporca zaviazal, že po dobu viazanosti nepožiada o aktiváciu alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako má minimálny program služieb uvedený v dodatku - „Relax 60“. [bod 3 dodatku] Rovnako sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu účinnosti tejto zmluvy nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by ST vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany odporcu, pričom za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa považuje najmä výpoveď zmluvy o pripojení zo strany odporcu, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie odporcu od zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinností na strane ST. [bod 2 dodatku] Ďalej bolo v zmluve dohodnuté, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorého dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany ST, je odporca povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eur. [bod 4 dodatku] Podľa bodu 5 bol dodatok platný a účinný dňom jeho podpísania zmluvnými stranami.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané a medzi účastníkmi nesporné, že ST vyúčtovala faktúrami: č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.09.2011 so splatnosťou dňa 03.10.2011 v sume 54,70 eur, č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2011 so splatnosťou dňa 03.11.2011 v sume 22,02 eur a č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.11.2011 so splatnosťou dňa 03.12.2011 v sume 51,12 eur (z celkovo účtovanej sumy 54,62 eur), cenu služieb poskytnutých podľa zmluvy o pripojení a platného Cenníka za obdobie od 15.08.2011 do 14.11.2011.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrami: č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.11.2011 so splatnosťou dňa 03.12.2011 v sume 3,50 eur (z celkovo účtovanej sumy 54,62 eur) a č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.12.2011 so splatnosťou dňa 03.01.2012 v sume 3,50 eur vyúčtovala odporcovi upomienky oneskorenej platby a faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.11.2012 so splatnosťou dňa 03.12.2012 sumu 47,80 eur ako zmluvnú pokutu.

Faktúry boli adresované na adresu uvedenú odporcom pri uzatváraní zmluvy o pripojení a rovnako na adresu, na ktorej súd odporcovi riadne doručil návrh na začatie konania. Z toho súd vyvodil, že faktúry boli odporcovi riadne oznámené.

Listom zo dňa 02.12.2013 adresovaným odporcovi označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka“ ST oznámila odporcovi, že pohľadávky vyplývajúce z vyššie uvedených faktúr spolu s príslušenstvom postúpila na navrhovateľa, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi ST a navrhovateľom dňa 20.11.2013. Súčasne ST odporcovi uviedla, že svoj záväzok má uhradiť navrhovateľovi ako novému veriteľovi.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 379/2008 Z. z., spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010 do 30.06.2011 (po účinnosti zákona č. 161/2011 Z. z. dňa 01.07.2011 ust. § 53 ods. 10 a po účinnosti zákona č. 106/2014 Z. z. dňa 01.06.2014), neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa ust. § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53a Občianskeho zákonníka) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Súd tak na základe vykonaných dôkazov vychádzal z toho, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ST a odporcom vznikol záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci z v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. uzavretej zmluvy o pripojení. Právu odporcu na poskytovanie služieb podľa zmluvy ST (§ 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z.) zodpovedala povinnosť odporcu uhradiť ST cenu týchto služieb podľa cenníka, resp. cenu zo zľavou [§ 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z.].

Súd mal tak v konaní preukázané, že právnemu predchodcovi navrhovateľa ST vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie doposiaľ neuhradenej ceny poskytnutých služieb v súlade so zmluvou o pripojení, VP, Cenníkom a vyššie uvedenými faktúrami, vo výške 127,84 eur. Súd tak z tohto dôvodu a súčasne z dôvodu, že odporca sa neuhradou ceny týchto služieb v lehote splatnosti uvedenej na faktúrach dostal do omeškania, ako aj s poukazom na vyššie uvedené postúpenie tejto pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka navrhovateľovi ako singulárnemu sukcesorovi priznal nárok na zaplatenie sumy 127,84 eur a odporcu týmto rozsudkom zaviazal na jej zaplatenie.

Navrhovateľ si v ďalšom v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur. Aj keď navrhovateľ priamo neoznačil zmluvné dojednanie, na základe ktorého si tento nárok uplatnil, je nepochybné, že to bolo na základe ust. bodu 4 predmetného dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi ST a odporcom dňa 17.06.2011 a to z dôvodu, že odporca neuhradil svoje zmluvné záväzky, t. j. že odporca neuhradil dojednanú cenu jemu poskytnutých služieb zo strany ST.

Na tomto mieste súd musí poukázať na to, že na záväzkovo-právny vzťah medzi ST a odporcom založený predmetnou zmluvou o pripojení v znení jej dodatku sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahuje úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (ust. § 52 a nasl.) zaradená novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkoľvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd tak vedomí si svojej povinnosti sa zaoberal v ďalšom otázkou (ne)prijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňoval právo na zaplatenie sumy 47,80 eur.

V kontexte uvedeného sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednania zmluvnej podmienky uvedenej v dotknutom ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi ST a odporcom so spotrebiteľom. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarňnutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu

korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvanej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Navrhovateľ však takýto spôsob kontraktácie spornej zmluvnej klauzuly o zmluvnej pokute v dotknutom prípade nepreukázal (neunesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátenú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak).

Ako vyplýva z § 544 Občianskeho zákonníka, účastníci si môžu pre prípad porušenia povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou účastníkov. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V danom prípade právny predchodca navrhovateľa tak zmluvnou pokutou vo výške 47,80 eur s poukazom na jej zakotvenie v ust. bodu 4 dodatku vo väzbe na bod 1 písm. a), c), d) a e) dodatku, ktorého kauzálnym (ekonomickým) zmyslom bolo pre odporcu na jednej strane získať cenové zvýhodnenie na vybraný program služieb Relax 60+ (120) a balíček „Viac SMS“ a na druhej strane pre právneho predchodcu navrhovateľa získať na určitú dobu 24 mesiacov odberateľa svojich služieb, s určitou zárukou zabezpečoval poskytnutie určitých benefitov odporcovi spočívajúcich práve v zľave z ceny služieb (teda na druhej strane zodpovedajúcej akejsi strate právneho predchodcu oproti štandardnej cene služieb rovnajúcej sa mesačnej výške zľavy z ceny programu služieb).

(Ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky treba hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v znení ust. § 53 ods. 9 (v súčasnosti ods. 11) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z tohto vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednania takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Len tento spôsob výkladu cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy podľa názoru súdu plne korešponduje so znením cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné spávanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky a tým v konečnom dôsledku jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadí sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012)

Podstatným pri posudzovaní prijateľnosti tejto zmluvnej podmienky je tak podľa názoru súdu to, že takto dojednaná zmluvná podmienka zaväzovala odporcu (ako aj ostatných spotrebiteľov v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) k zaplateniu zmluvnej pokuty v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 1 písm. b) a bodu 3 dodatku k zmluve o pripojení počas celej doby viazanosti, t. j. 24 mesiacov, a to teda či už na začiatku doby viazanosti, alebo aj na jeho konci, a to v rovnakej výške bez ohľadu na intenzitu porušenia zmluvnej povinnosti odporcom (resp. iným spotrebiteľom v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe). V prípade posudzovanej zmluvnej podmienky by tak bol odporca (resp. iný spotrebiteľ v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške 47,80 eur aj v prípade, že by svoje zmluvné povinnosti, na ktorých porušenie sa zmluvná pokuta viazala, porušil v samotnom závere doby viazanosti, pričom v predchádzajúcom období si svoje povinnosti plnil riadne a včas a súčasne by intenzita porušenia tejto povinnosti odporcu z hľadiska peňažného vyjadrenia [napr. v sume rovnajúcej sa zľavenej cene mesačného poplatku za program služieb Relax 60+ (120), t. j. v sume 11,90 eur] bola v zjavnom nepomere k výške zmluvnej pokuty (t. j. suma zmluvnej pokuty 47,80 eur ako 4-násobok dlžnej sumy 11,90 eur). Na tomto závere súdu nemôže nič meniť ani prípadná argumentácia, že právny predchodca navrhovateľa si v takomto prípade (už mu vzniknuté) právo na zaplatenie zmluvnej pokuty neuplatňoval.

Súčasne treba poukázať aj na to, že slovné spojenie uvádzané v dotknutom ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení: „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) ...“ zo zohľadnením toho, že v ust. bodu 1 písm. b) dodatku sa odporca zaviazal dodržiavať všetky svoje povinnosti v súlade

so zmluvou o pripojení, jej dodatkom, VP a platným Cenníkom, tak vyvoláva neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov a zmluvná pokuta za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí indikatívne, nemôže byť akceptovateľná.

Súd tak dospel k nepochybnému záveru, že v danom prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku [§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka] spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka), ktorá je tak absolútne neplatná podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

Súd považuje za potrebné v ďalšom poukázať na to, že ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. čl. 6 ods. 1 a 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Ust. § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“. Ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom (uvedená povinnosť sa vzťahuje aj na právneho nástupcu dodávateľa - § 53a ods. 1 posledná veta Občianskeho zákonníka). Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka ; „z neplatného právneho úkonu“). Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti [§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.].

V kontexte znenia cit. ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka súd dodáva, že toto ustanovenie nie je možné vykladať reštriktívne spôsobom, že sa vzťahuje na viaceré absolútne identické (z hľadiska samotného znenia zmluvných podmienok) prípady záväzkovo-právneho vzťahu medzi dodávateľom a viacerými spotrebiteľmi. Naopak toto cit. ustanovenie treba vykladať tak, že sa vzťahuje na všetky podmienky, ktorých význam (resp. dôsledok) je taký istý, ako tej zmluvnej podmienky, o ktorej súd už pred tým právoplatne rozhodol, že je neplatná, resp. z dôvodu takejto podmienky nepriznal dodávateľovi žalované plnenie. Vo väzbe na uvedený výklad súd poukazuje na to, že zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O.s.p.) o tom, že Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 6C/205/2006-89 zo dňa 02.03.2007 (potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/118/2007-123 zo dňa 27.05.2008) nepriznal právnenému predchodcovi navrhovateľa spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. (súd má zo svojej činnosti zároveň vedomosť, že na základe rozhodnutia jediného akcionára obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 vo forme notárskej zápisnice č. XXX/XXXX., Q. XXXXX/XXXX, Q.0 zo dňa 17.06.2010 došlo k uzavretiu zmluvy o zlúčení vo forme notárskej zápisnice č. Q., Q. medzi zanikajúcou spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 a nástupníckou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 - právnym predchodcom navrhovateľa - ktorá sa na základe tejto zmluvy o zlúčení stala univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s.; obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019, zapísaná v odd. Sa, vl. č. 1238/B bola z obchodného registra vymazaná v celom rozsahu ku dňu 01.07.2010) plnenie - nárok na zmluvnú pokutu - uplatnené na základe významovo (svojím dôsledkom) totožnej zmluvnej podmienky. Ďalej má súd zo svojej činnosti vedomosť (§ 121 O.s.p.) o tom, že obdobne Okresný súd Žilina

rozsudkom č. k. 6C/186/2012-48 zo dňa 28.09.2012 (potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/67/2013-104 zo dňa 30.08.2013) nepriznal právnenému predchodcovi navrhovateľa Slovak Telekom, a. s. nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty taktiež uplatnený na základe významovo (svojím dôsledkom) totožnej zmluvnej podmienky, pričom vo výroku rozsudku určil túto zmluvnú podmienku za neplatnú. Obsahovo úplne totožnú zmluvnú podmienku súd určil Okresný súd Žilina za neplatnú aj v rozsudkoch (ktoré nadobudli právoplatnosť) č. k. 17C/111/2012-40 zo dňa 22.10.2012, č. k. 100/2012-40 zo dňa 29.06.2012, č. k. 6C/143/2012-57 zo dňa 04.09.2012 a č. k. 6C/216/2013-34 zo dňa 20.09.2013 (potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/70/2014-73 zo dňa 26.02.2014). S poukazom na uvedené rozhodnutia Okresného súdu Žilina nebolo možné už ani z dôvodu uvedeného v cit. ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s cit. ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 navrhovateľovi priznať uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur. Súd v uvedenom kontexte poukazuje na to, že v prípade zmluvnej pokuty neplatnej podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je pojmovo vylúčené, aby mohlo byť využité moderačné právo súdu podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka, t. j. aby súd znížil zmluvnú pokutu s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, ako aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody. Ust. § 53 ods. 5 v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka totiž dohodu o neprimeranej zmluvnej pokute v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nebola individuálne dojednaná, sankcionuje priamo absolútnou neplatnosťou pôsobiacou ex tunc. Nie je tak možné, aby súd následne v zmysle ust. § 545a Občianskeho zákonníka moderoval výšku neplatne dojednanej zmluvnej pokuty.

Súd tak návrh v časti o zaplatenie sumy 47,80 eur (aj s jej príslušenstvom - úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne za obdobie od 04.12.2012 do zaplatenia) z dôvodu neexistencie právneho základu pre vznik tohto uplatňovaného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol a súčasne v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. výslovne uviedol túto zmluvnú podmienku vo výroku tohto rozsudku.

Súd tak z uvedených dôvodov návrh v časti o zaplatenie sumy 47,80 eur aj s uplatneným príslušenstvom (úrokom z omeškania vo výške 9 % z tejto sumy od 12.08.2010 do zaplatenia) zamietol.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie upomienky za oneskorenie platby v sume 7,- eur (vyúčtované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX), súd tento uplatnený nárok vzhľadom na jeho pojmové označenie považoval za poplatok zrejme spojený s upomínaním odporcu z dôvodu ním neuhradeného splatného peňažného záväzku podľa zmluvy o pripojení. Navrhovateľ však v konaní nepreukázal (neuniesol bremeno dôkazu podľa § 120 ods. 1 O.s.p.), že by jednak medzi jeho právnym predchodcom ST a odporcom došlo k dohode o takomto poplatku, t. j. nepreukázal zmluvný základ tohto poplatku a súčasne, že by jeho právny predchodca ST odporcovi vôbec upomienku, na ktorej odoslanie odporcovi sa vznik nároku na takýto poplatok nepochybne viazal, zaslal a rovnako to navrhovateľ v návrhu ani len netvrdil.

Z uvedených dôvodov súd návrh v časti o zaplatenie sumy 7,- eur aj spolu s jej príslušenstvom (úrokmi z omeškania: vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3,50 eur od 04.12.2011 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 04.01.2012 do zaplatenia) zamietol.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Právnenému predchodcovi navrhovateľa ST vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom zo sumy 127,84 eur, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd pri posudzovaní uplatneného nároku na úroky z omeškania vo výške: vo výške 9,5 % ročne zo sumy 54,70 eur od 04.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 22,02 eur od 04.11.2011 do zaplatenia a vo výške 9,25 % ročne zo sumy 51,12 eur (priznaná suma z faktúry A.) od 04.12.2011

do zaplataenia, mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením ceny za poskytnuté služby, t. j. celkovo sumy 127,84 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení. V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením: faktúry č. XXXXXXXXXXXX, t. j. ku dňu 04.10.2011 a so zaplatením faktúry č. XXXXXXXXXXXX, t. j. ku dňu 04.11.2011, bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 1,5 % ročne a v čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením: faktúry č. XXXXXXXXXXXX, t. j. ku dňu 04.12.2011 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 1,25 % ročne (súd má o tomto vedomosť opätovne zo svojej činnosti). Právne predchodcovi navrhovateľa tak vzniklo v zmysle už cit. ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. právo na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške: vo výške 9,5 % ročne zo sumy 54,70 eur od 04.10.2011 do zaplataenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 22,02 eur od 04.11.2011 do zaplataenia a vo výške 9,25 % ročne zo sumy 51,12 eur od 04.12.2011 do zaplataenia. Následne s postúpenou pohľadávok prešlo na navrhovateľa v súlade s ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj príslušenstvo, teda aj právo jeho právneho predchodcu voči odporcovi na zaplataenie úrokov z omeškania v uvedenom rozsahu. Súd s poukazom na to, návrhu v tejto časti vyhovel, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a z ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. Navrhovateľ bol v konaní úspešný percentuálne vo výške 71,72 % a odporca vo výške 22,28 % [počítajúc úspech účastníkov ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. ku dňu 19.12.2014; kapitalizovaná suma navrhovateľom uplatnených nárokov: 182,46 eur + 16,70 eur ako kapitalizované úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 54,70 eur od 04.10.2011 do 19.12.2014 + 6,55 eur ako kapitalizované úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 22,02 eur od 04.11.2011 do 19.12.2014 + 15,39 eur ako kapitalizované úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 54,62 eur od 04.12.2011 do 19.12.2014 + 0,93 eur ako kapitalizované úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3,50 eur od 04.01.2012 do 19.12.2014 + 8,55 eur ako kapitalizované úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 47,80 eur od 04.12.2012 do 19.12.2014 = 230,76 eur; kapitalizovaná suma navrhovateľovi súdom priznaných nárokov: 127,84 eur + 16,70 eur ako kapitalizované úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 54,70 eur od 04.10.2011 do 19.12.2014 + 6,55 eur ako kapitalizované úroky z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 22,02 eur od 04.11.2011 do 19.12.2014 + 14,41 eur ako kapitalizované úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 51,12 eur od 04.12.2011 do 19.12.2014 = 165,50 eur; potom úspech navrhovateľa 165,50 eur / 230,76 eur = 0,7172 = 71,72 %, úspech odporcu: 100 % - 71,72 % = 22,28 %; čistý úspech navrhovateľa 71,72 % - 22,28 % = 43,44 %). Čistý úspech navrhovateľa bol tak v percentuálnej výške 43,44 %. Súd mu tak podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. priznal právo na náhradu trov konania v pomere k jeho čistému úspechu v konaní, a to sumy 7,17 eur titulom náhrady časti zaplataeného súdneho poplatku za podanie návrhu (16,50 x 43,44 % = 7,17 eur). Pokiaľ sa týka trov právneho zastúpenia súd náhradu týchto navrhovateľovi nepriznal v žiadnom rozsahu, a to z nasledovných dôvodov:

V ust. § 142 ods. 1 O.s.p. je zakotvená zásada účelnosti vynaložených trov konania, t. j., že účastník v prípade plného úspechu má právo na náhradu trov konania, avšak iba tých, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Súd mal za to, že navrhovateľ ním tvrdené trovy právneho zastúpenia nevynaložil účelne. Pri tomto závere vychádzal jednak z obsahu plnomocenstva udeleného navrhovateľom jeho právne zástupcovi zo dňa 01.07.2014, z ktorého vyplýva, že predsedom predstavenstva navrhovateľa je JUDr. Ing. Igor Hudoba. Zo svojej činnosti má súd vedomosť (§ 121 O.s.p.), že JUDr. Ing. Igor Hudoba je zároveň jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti PERSPECTA Legal, s. r. o., t. j. právneho zástupcu navrhovateľa (tak navrhovateľ, ako aj jeho právny zástupca majú navyše sídlo na tej istej adrese). Súd tak za situácie, ak navrhovateľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávok v rámci svojho podnikania najskôr nadobúda pohľadávky a následne tieto uplatňuje v súdnom konaní, pričom štatutárnym orgánom navrhovateľa je advokát vykonávajúci advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 12 ods. 1 písm. e) a § 15 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii), ktorého navrhovateľ splnomocní na svoje zastupovanie v prejednávanej veci (t. j. predseda predstavenstva navrhovateľa splnomocní na zastupovanie navrhovateľa v podstate sám seba), nemohol dospieť k záveru, že navrhovateľ vynaložil trovy na právne zastupovanie účelne. (k uvedenému obdobne napr. uznesenie Ústavného súdu ČR spis. zn. IV. ÚS 2777/11 zo dňa 27.12.2011)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.